WTOREK dnia 6. Kwietnia 1819. (Nro 153.)

Gazeta Codzienna Narodowa i Obca.

Prenumerata w Warszawie kosztuje na Kwartał Zł: 10. po Województwach z Pocztą na Kwartał Zł: 15.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— z *Warszawy.* —

Ogłoszona już raz przez Gazety i afisze wielka muzykalna Akademja na dochód ubogich, złożona z amatorów i artystów najznakomitsze posiadających talenta, dana będzie jutro, to jest, dnia siódmego b. m. w sali teatru narodowego o godzinie 7ej wieczór. Wybór śpiewów, muzyki, i chorów zapewnia wcześnie, iż je Publiczność z ukontentowaniem słyszeć będzie.

W małej bardzo liczbie pozostałych biletów lożowych, dostanie w biórze Towarzystwa Dobroczynności na S. Krzyskiej ulicy w Kamienicy Dzieciątka Jezus; krzesłowych, orkiestrowych i wchodowych, na parter lub galerję, dostać można:

W sklepie Ubogich

W handlu WW. Mentzla i Mioduszewskiego

W księgarni WW. Zawadzkiego i Węckiego

W handlu W. Czabana,

Oraz w dzień reprezentacji w kassie teatralnej przy wnijściu, gdzie także bilety paradysowe po Złł: 3. sprzedawane będą.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

HISZPANJA.

z *Kadyxu 24 Lutego.*

Wracający z kosztownym ładunkiem z Hawany okręt Hiszpański, stoczył o dwie morskie mile ztąd, krwawą potyczkę, z Kaprem Powstańców Amerykańskich, który dla złudzenia okrętu, zawiesił banderę Hiszpańską. Osada Powstańców była nierównie liczniejszą i silniejszą. Z tego powodu osada okrętowa chciała już spuścić banderę swoją, ale waleczny Kapitan nie tracąc nadziei, wziął się do obrony i tak mężnie walczył, iż Kaper cofnąć się był przymuszony. W bitwie tej, stracił okręt 6. ludzi i 7miu miał rannych. — Powrót jego ucieszył mocno kupców tutejszych, którzy kosztownym darem chcą Kapitana za waleczność jego nagrodzić.

— Słychać w Madrycie iż P. Cevallos, powraca do łask Króleskich, i zostać ma znów Ministrem.

NIEMCY.

z *Wiednia 17 Marca.*

Xiąże Monfort (Hieronim), za pozwoleniem Dworu, najął dla siebie pałac w tutejszej Stolicy, w którym niekiedy przemieszkiwać będzie.

— Udało się Policji we Włoszech schwytać kilku z Sekty Węglarzy (Carbonari), którzy natychmiast na wyspę S. Michała odesłani zostali, gdzie sprawa przeciw nim wytoczona będzie.

— Jeden z Dzienników Wiedeńskich, z przyczyny częstych pojedynków, umieścił następującą anekdotę:

Frederyk II. zakazał surowo pojedynków. Z tego powodu, jeden z Oficerów Gwardji jego, obrażony przez Kolegę, lękał się tegoż na pojedynek wyzwać. Oficerowie całego Korpusu, jak się zwykle dzieje, oświadczyli: iż nie chcą z nim służyć: nie wypadało więc temu nieszczęśliwemu, jak tylko uwolnić się od służby. Kommendant nie chcąc utracić zdatnego Oficera, doniósł o tém Królowi, który nakazawszy paradę, zawołał przed front Oficera i rzekł do niego z zwykłą surowością: „Mości Panie, dowiedziałem się, iż chcesz jednego z Kolegów twoich wyzwać na pojedynek: jeżeli poważysz się przeciw zakazowi mojemu postąpić, będziesz natychmiast na ośm dni aresztowanym." Każdy się domyśli, iż obrażony, wyzwał zaraz przeciwnika, a potém ośm dni aresztu wytrzymał.

Coś podobnego zdarzyło się niegdyś w Wojsku Polskiém. Jeden z Oficerów wyzwał starszego na pojedynek: ostatni nietylko że nie stanął, ale nadto zaskarżył go do Kommendanta, który postępując podług prawa, chciał pod sąd Oficera tegoż oddać i o tém Jenerałowi Kommenderującemu doniósł. Jenerał odpisał co następuje: „Postanawiam odtąd: ażeby każdy Oficer, poważający się wyzwać na pojedynek takiego, który mu nie stanie, jak najsurowiej był ukaranym." Oczywiście stanął wyzwany, i dług honorowi wypłacił.

od brzegów Menu dnia 24. Marca.

Jeden z Dzienników nad-Reńskich zawiera następujący artykuł:

„Na czele Rządu Francuskiego był niegdyś Jenerał, ale Wodzowie którzy deptali obce korony, wewnątrz Państwa podlegali Burmistrzowi; Marszałek, co dowolnie obcemi zarządzał krajami, mógł być przez krawca swego przed sąd zapozwanym i jak ostatni z obywateli skaranym. Urzędnikom Cywilnym, którzy za granicą urzędowania, żadnego niemieli znaczenia, posłusznemi byli obsypani majątkami i orderami wodzowie, chociaż przez wpływ swój, niemałą władzę w stolicy mieli. W każdej okoliczności Wojsko ulegało władzy Cywilnej. Zdarzało się często, że okryty ranami oficer, szukał w życiu obywatelskiem spokojności, i do domowych zatrudnień, do pługa nawet powracał. Biada temu, kto się poważył skrzywdzić obywatela. Wojsko ulegało najściślejszej subordynacji: jeżeli zapalony wojskowy, odezwał się kiedy, z tem pospolitem teraz przysłowiem: „Jestem Oficerem." Odpowiedział mu obojętnie obywatel: „i cóż z tego?" — Obywatel, któremu płacono za to, aby strzegł porządku lub prawa, albo też całości i niepodległości Państwa, podlegał temu samemu prawu i temu samemu sędziemu, któremu posłusznym być musiał i ów obywatel, co do osiągnienia dopiero rzeczonych celów, majątkiem własnym przykładał się. — W Moguncji w przedpokoju Napoleona, wśród straży jego, schwyciła władza Cywilna jednego z przybocznych Mameluków Cesarza, który poważył się w drodzę mały występek popełnić, a to na tej prostej zasadzie: „iż żołnierz jest obywatelem, i w każdym względzie, prócz wojennego rzemiosła, podlega władzy cywilnej."

— Donoszą z Drezna pod dniem 21. b. m. iż Komissja wyznaczona do uregulowania spławu na rzece Elbie za kilka dni czynność swoją rospocznie. Spław na Renie, już przez Sejm Frankfurtski, uregulowanym został.

— W Kalendarzyku dla Państw Pruskich na rok 1818. wydanym przez P. Buch, umieszczony jest dotąd Napoleon, jako Kawaler Wielkiego Orderu Czarnego Orła. —

— Jeden z Dzienników tutejszych zawiera: Teraźniejszy Vice Król Egiptu, jest człowiekiem światłym i wcale do poprzedników swoich niepodobnym. — Artystów i uczonych Europejskich przyjmuje na dworze swoim w Kairze najuprzejmiej. Oddalił Janczarów, którzy poprzednikami jego rządzili: wielu z nich na śmierć skazał. Po trzy razy dawano mu truciznę, ale zawsze uniknąć jej potrafił. Gdy Naczelnik Wehabitów, pokonany przez jego syna, prowadzony był przez tegóż, polecił łasce Vice-Króla, stolicę i familję swoją. „Miasto (odpowiedział Vice-Król) będzie zburzonem, aby skarać Sektę która poważyła się Alkoran znieważyć. Mięszkańcom wynieść się będzie wolno. Familja twoja zaś, jest bespieczną: biorę ją pod opiekę moją."

— W Marsylji rozgłoszono wieść, że Miasto Messyna w Sycylji przez trzęsienie ziemi zburzoną została, i 40. okrętów z tej przyczyny zatonęło. Wieść ta, potrzebuje potwierdzenia.

Szwecja.

z Sztokholmu dnia 16 Marca.

Jeden z Dzienników tutejszych, donosi o szczególniejszym wypadku, który się niedawno w Szwecji zdarzył. Umarła żona jednemu wieśniakowi, który zamiast jej ciała, włożywszy w trumnę kloc drzewa, zmyślił przed sąsiadami, że ją pochował: samo zaś ciało wywiozł do lasu, wystawił je na żer dzikim zwierzętom, i tym sposobem udało mu się wilka i kilku lisów zwabić i zastrzelić. Policja dowiedziawszy się o tém, osądziła postępek wieśniaka za godny kary i oddała go pod sąd. Gdy zaś prawo, podobnego przypadku nie przewidziało, Sąd więc nie mając żadnych prawideł, oddaje okoliczność tę pod rozpoznanie Znawców prawa, z zapytaniem: Na jaką karę skazany być ma wieśniak, i czyli zwykła nagroda za wytępianie szkodliwych zwierząt przeznaczona, ma być mu wypłaconą?

— Już od kilkudziesiąt lat, nie pracowało w Carlscrona tylu robotników nad budową okrętów, ilu dziś tam ich widać. 1. fregata i 3. okręty linjowe, są na warsztacie: pracuje około nich 700. majstrów. — Rząd starannie bardzo zatrudnia się tym przedmiotem, jako jedną z najważniejszych gałęzi bogactwa Narodowego.

Ameryka.

z Wasyngtonu dnia 16 Lutego.

Izba Reprezentantów na ostatniem posiedzeniu uznała niewinnym Jenerała Jaksona, oskarżonego o nieprawne skazanie na śmierć dwóch Anglików; Arbutnoth i Ambryster.

— Jenerał Lallemand, stara się o Obywatelstwo w Zjednoczonych Stanach.

— Dyrektor Rzeczy-Pospolitej Buenos-Ayres, będąc na polowaniu, poranił się prochem tak mocno, iż przymuszony został na dwa miesiące urzędowanie złożyć.

— Dnia 1. Stycznia ogłosił Henryk Król Hajty odezwę do poddanych swoich, w której wyobraził pomyślny stan Królestwa, a w końcu dodał: „iż wojska obce wyciągnęły już z Francji, należy się więc mieć na baczności, poki niepodległość Hajty uroczyście uznaną niebędzie.

OBWIESZCZENIE.

Trybunał Cywilny Pierwszej Instancji Województwa Płockiego w Wydziale II.

W skutek Artykułu 2go Postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego, z dnia 22. Stycznia r. b. w Nrze 26. Dziennika Praw umieszczonego, wzywa wszystkich Wierzycieli Mass Likwidacyjnych i Konkursowych w Trybunale tutejszym toczących się: aby przed poniżej wyrażonemi Delegowanemi, w oznaczonych terminach w miejscu Posiedzeń Trybunału, celem wybrania Kuratorów nieomylnie się stawili, jako to:

1. W Massie Konkursowej Antoniego Hrabi Sierakowskiego dnia 18 Czerwca r. b. o godzinie 3. po południu, przed W. Dziedzickim Sędzią.
2. W Massie Spadkowo-Likwidacyjnej Ignacego Hrabi Działyńskiego Jenerała, dnia 21. Czerwca r. b. przed W. Wołowskim Assessorem Trybunału.
3. W Massie Konkursowej Adama Tejga dnia 1. Czerwca r. b. na godzinę 3. po południu, przed W. Cieślińskim Sędzią.
4. W Massie Likwidacyjnej Franciszka Humięckiego Starosty, dnia 25. Maja r. b. przed W. Racięckim Assessorem.
5. W Massie Likwidacyjnej Pawła Kobylińskiego dnia 31 Maja r. b. przed W. Łanowskim Sędzią Trybunału.
6. W Massie Konkursowej Brauna dnia 2 Czerwca r. b. o godzinie 3. z południa przed W. Kozłowskim Assesorem.
7. W Massie Likwidacyjnej X. Józefa Blocha dnia 3. Czerwca r. b. przed tymże W. Kozłowskim.
8. W Massie Konkursowej Adama Piotrowicza dnia 28. Maja r. b. przed W. Racięckim Assessorem.
9. W Massie Likwidacyjnej Jośka Leyzera dnia 31 Maja r. b. przed W. Łanowskim Sędzią.
10. W Massie Konkursowej Lejbela Izaaka dnia 1 Czerwca r. b. przed W. Cieślińskim Sędzią.
11. W Massie Konkursowej Pawła Majewskiego dnia 24. Maja r. b. przed W. Wołowskim Assessorem.
12. W Massie Konkursowej Fiszla Abrahama dnia 4. Czerwca r. b. przed W. Kozłowskim Assessorem.
13. W Massie Konkursowej Dawida Brożego dnia 8 Czerwca r. b. przed W. Racięckim Assessorem.
14. W Massie Likwidacyjnej Marcina Trojanowskiego dnia 5. Czerwca r. b. przed W. Kozłowskim Assessorem.
15. W Massie konkursowej Jankla Szmula dnia 4. Czerwca r. b. przed W. Racięckim Assesorem.

W przypadku bowiem niestawienia się wierzycieli pomienionych Mass, Trybunał stosownie do Art: 5. rzeczonego postanowienia, albo teraźniejszych Kuratorów w ich obowiązkach pozostawi, albo też nowo przez siebie wyznaczyć się mającym Kuratorom, ukończenie Mass wzmiankowanych powierzy.

w Płocku dnia 22. Marca 1819.

Bieńkowski.

Wydawcy odpowiedzialni. Hrabia Kicinski J. Morawski